

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Anti-racismen er et meningstyranni

Anti-racismen har efterhånden udviklet sig til en undertrykkelse af folkets ytringsfrihed, og folket må frigøre sig fra denne forrykte anti-racisme, der er et ulykkeligt resultat af 68-generationens utålelige dominans.

Det er sandelig på høje tid, at folk begynder at tænke uden for 68-generationens snævre forståelsesramme, og i denne sammenhæng er en revurdering af begrebet "racisme" aktuel, simpelthen fordi den såkaldte anti-racisme har udviklet sig til et rent tyranni. Det er 68-generationen, der uden videre har stemplet racismen som negativ, og det er denne generations usle disciple, der nu udøver et meningstyranni ved hjælp af begrebet. Dette tyranni kan kun bringes til ophør, hvis folk får et mere realistisk billede af, hvad begrebet racisme egentlig står for. Racismen er faktisk et grundlæggende positivt begreb, da racismen ønsker at bevare den etniske enhed i folket. Og vi bør som tænksomme individer kunne hæve os over, hvad de fleste mediefolk og såkaldte eksperter mener om racisme, for disse mennesker gentager jo bare bevidstløst 68-generationens tåbelige floskler, og disse er helt uinteressante i dag. Man skal altså vove at tænke uden for 68-generationens rammer, eller med andre ord, man skal vove at tænke frit, og så vil man straks opdage, hvilken åndelig spændetrøje 68-generationen har fanget folket i, og man vil forstå, hvorfor en åndelig frigørelse er helt nødvendig. Den venstreorienterede 68-generation, politikerne, juristerne og de internationale organisationer skal ikke længere definere, hvad der er negativt, og hvad der er positivt, for det skal vi selv.

Dansk Folkepartis nye stærke kort - Morten Messerschmidt

Den unge Morten Messerschmidt er nu blevet opstillet som DFs kandidat til EU-parlamentet, og det forstår man godt. For i den senere tid har han igen og igen angrebet råddenskab i EU-unionen og i den forrykte lovgivning, der er en trist følge af Danmarks EU-medlemskab. Han er et glimrende valg som Mogens Camres afløser.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 3, Nummer 12

August 2008

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

Advarsel !

Man bør aldrig stole på de købte professionelle elektroniske kodesystemer, da alle solgte kodesystemer har en såkaldt bagdør, der uden videre kan udnyttes af myndighederne. Denne bagdør er nemlig myndighedernes betingelse for, at et nyt kodesystem kan sælges i fri handel. Man må således betragte samtlige professionelle kodesystemer som kompromitterede i en sikkerhedsmæssig henseende, hvorfor de ikke bør anvendes ved vigtig elektronisk kommunikation. Det er bedre at udvikle sine egne kodesystemer, og her er det meget vigtigt, at de er af ikke-matematisk karakter, så de ikke kan afkodes.

Om en retssag

Kommentar af Kaj Vilhelmsen

Det danske retssystem virker mere og mere latterligt. Anklagemyndigheden har lidt nederlag to gange tidligere i en såkaldt racismesag mod undertegnede, Kaj Vilhelmsen, og nu er anklagemyndigheden så gået til Østre Landsret for at opnå tilladelse til at prøve den samme sag for tredje gang. Den 25. januar og den 13. juni i indeværende år blev sagen afvist ved retsmøder i Københavns Byret, da Anklagemyndigheden ikke kunne opfylde de nødvendige formelle krav i sagen. I den hensigt at prøve denne sag en tredje gang har Anklagemyndigheden kæret Byrettens afgørelse til Østre Landsret, og Landsretten har nu bestemt, at Anklagemyndigheden skal have endnu en chance i den samme sag. Dette er det glade vanvid, og den eneste måde det kan forklares på er, at domstolene bevidst holder hånden over den helt uduelige Anklagemyndighed. Det er så ynkeligt, og det må være af ren og skær medlidenhed med de ubegavede mennesker i Anklagemyndigheden, at Landsretten har givet Anklagemyndigheden lov til at gøre endnu et forsøg. At føre den samme sag tre gange ved den samme retsinstans er krænkende for enhver retsorden, og det viser jo klart, at der ligger politiske og ikke juridiske motiver bag Anklagemyndighedens ivrige forfølgelse af den sag, som Anklagemyndigheden jo helt åbenlyst ikke behersker. Og juridisk set er det så langt ude, at man kun kan ryste på hovedet, og retssystemet gør sig selv latterligt ved at tillade den slags. Mon vi også skal føre denne sag tre gange ved Landsretten, før Anklagemyndigheden bliver tilfreds.

Statsadvokaten Lise-Lotte Nilas har gjort et elendigt arbejde i denne sag, og derfor er hendes sigtelse da også to gange blev afvist ved Københavns Byret, og nu vil hun så rehabiliteres sig ved et tredje forsøg, men man er jo stadig i den situation, at statsadvokaten simpelthen ikke er i stand til at formulere et fejlfrit anklageskrift. Og hvad skal man mene om en statsadvokat, der end ikke kan formulere sine sigtelser ordentligt? Lise-Lotte Nilas er faktisk ikke kvalificeret til at være statsadvokat, og hendes dannelse er lige så mangelfuld som hendes rent formelle juridiske viden. Det fremgår f.eks. af hendes direkte tåbelige anklageskrifter, at hun reelt ikke aner, hvad begrebet "en etnisk gruppe" egentligt står for. Det kræver mere end at læse Ekstra Bladet at være ankla-

ger i en racismesag, men det tror Lise-Lotte Nilas åbenbart ikke. Og det er af anklageskrifterne klart, at hun har rod i alle sine kategorier og intet ved om den såkaldte racisme, skønt hun sigter undertegnede for at udøve noget sådant i nogle citerede sætninger. Hvor latterligt dette er, det fremgår jo alene af, at hun end ikke kan nævne den etniske gruppe, som jeg formodes at skulle have forhånet med mine udtalelser. Men hvilken mening er der dog så i en sigtelse efter paragraf 266b, hvis man end ikke kan udpege den gruppe, som skulle være blevet forhånet? Hvis ikke det kostede de danske skatteydere så mange penge, så kunne man le ad hele denne komedie.

At finde en så stor uvidenhed som statsadvokatens i det danske retsvæsen er sørgeligt, og det er sandelig ikke med til at hæve det danske retsvæsens anseelse. Men jeg skal altså til det endnu en gang, og denne gang er det særligt vigtigt at få Anklagemyndigheden til at lide nederlag, for den eneste måde at stoppe de vanvittige racismesager på er jo at gøre dem så vanskelige for Anklagemyndigheden, at man helt opgiver at føre sådanne sager. Og tre nederlag efter hinanden i samme sag ved samme instans vil utvivlsomt gøre et stort indtryk. Der er dog endnu ikke berammet en dato for behandlingen af sagen ved Københavns Byret, men sagen kommer formodentligt for i løbet af efteråret, og forberedelsen af sagen må allerede nu i gang, hvis jeg skal kunne få sagen afvist for tredje gang. Ja, med en ordentlig forberedelse er der jo også en god mulighed for at vinde sagen endeligt. Hvis man vil støtte undertegnede i kampen mod den berygtede racismeparagraf 266b, så kan man give et økonomisk bidrag til forberedelsen af sagen på Radio Holgers girokonto 1-699-7668. Og denne girokonto er også angivet på Radio Holgers hjemmeside. Retssager er dyre og tidsrøvende, men desværre bestemmer vi jo ikke selv, om de skal føres. Det gør en afsindig Anklagemyndighed, der er helt besat af ønsket om at få folk dømt efter racismeparagraffen, idet Anklagemyndigheden meget naivt forudsætter, at det gør forholdene bedre for deres kære fremmede. Men lad det være helt klart, at hver eneste gang en dansker bliver dømt efter den såkaldte racismeparagraf, så bliver uviljen mod de fremmede bare endnu større.

Nyheder

Et brud med princippet

De danske mediers og de danske politikeres meget ivrige bestræbelser på at få ansat nogle såkaldte flygtninge fra Irak i deres fag som ingeniører er interessante, simpelthen fordi disse bestræbelser fuldstændigt bryder med det princip, som det officielle Danmark og medierne har stået for i årevis. Man har jo regnet det for en ren selvfølge, at folk ikke kan forlange ansættelse i deres eget fag men bare skulle tage noget tilfældigt arbejde, men nu er det princip åbenbart opgivet, for de irakiske ingeniører skal med djævelens vold og magt ansættes som ingeniører. Og det må da være interessante nyheder for de danske ledige, for selvfølgelig skal de ikke acceptere at blive behandlet dårligere end nogle fremmede, så de har jo nu også ret til at blive ansat i deres eget fag. Vi må således opfordre de danske ledige til at holde fast på denne ret, for vort rådne system skal ikke slippe godt fra at give de fremmede en bedre behandling end landets egne.

Danskerne snydes

Selv Ekstra Bladet kan nu se det. Bladet skriver: »ALLE BLIVER vi snydt af de underbetalte østarbejdere. Uanset om vi hyrer dem eller ej, noget må gøres! STATSKASSEN er bedraget for i hvert fald 150 millioner kr. i skat, alene på grund af 15 vikarbureauer, der har specialiseret sig i at lade østeuropæiske arbejdere knokle til underbetaling. Pengene fosser ud af landet, lige ned i lommen på beskidte arbejdsgivere, der lukker og fordufter på stribe, når det begynder at brænde på. Det er trist for statskassen. MEN DANSKE murere og andre håndværkere har herudover god grund til at være dybt frustrerede. De sidder arbejdsløse, selv om byggeriet endnu går strygende.« Ja, sådan er det med den fremmede arbejdskraft, den er kun til fordel for spekulanter og ødelæggende for danskerne.

En hellig mand?

Det er nu fra en autoriseret muhamedansk kilde blevet bekræftet, at profeten Muhammed er et forbillede for pædofile. De europæiske patrioter har tidligere påpeget dette faktum, men patrioterne har kun mødt forargelse fra de politisk korrekte meningsdannere, der simpelthen har nægtet

at tro på sandheden om profeten Muhammed. Men sandheden er faktisk, at profeten Muhammed inspirerer muhamedanere til pædofili, da de ser profeten som deres forbillede og derfor efterligner hans handlinger, også når det drejer sig om forholdet til børn. Forholdet bekræftes nu fra autoritativ muhamedansk side. Den 26. juni skriver medierne således følgende: »Et-årig gammel nok til bryllup. Der er ikke noget i vejen for, at man kan gifte sig med en et-årig, mener giftefoged i Saudi-Arabien. Man skal bare vente til hun er ni, med at dyrke sex. En giftefoged fra Saudi-Arabien blåstempler nu mænds ægteskaber med piger helt ned til et-års-alderen. I et interview med den libanesiske tv-kanal LBC TV siger dr. Ahmad Al-Mu'bi, at det er tilladt at gifte sig med så små piger, hvis man blot venter med at fuldbyrde ægteskabet. Der er ingen minimumsalder for indgåelser af ægteskab, siger Al-Mu'bi i interviewet, og forklarer, at et ægteskab kan ses på to måder - selve ægteskabet og fuldbyrdelsen. - Man kan have en ægteskabskontrakt med en et-årig pige, og sagtens med en syv-, otte-, ni-årig. Det er blot en kontrakt, fastslår giftefogeden, som understreger, at hendes seksuelle debutalder kommer an på traditionerne. - Vi følger profeten Muhammed. Han giftede sig med Aisha, da hun var seks, men havde ikke sex med hende, før hun var ni. Vi anser profeten Muhammed for at være vores forbillede, siger han.«

”Og myldred djævle frem på jord”

Nyheder

Muhamedansk terror

Man kan ikke komme bort fra, at faren fra den muhamedanske terror i sidste ende stammer fra den muhamedanske indvandring. At benægte dette er vanvid. Den 28. juli kunne man således i medierne se følgende tankevækkende notits. »Ny undersøgelse viser, at hver tredje af de muslimske studerende i Storbritannien mener, at det er i orden at dræbe for at forsvare eller fremme islam. Du må gerne slå ihjel. Det mener 32 procent af de muslimske studerende i Storbritannien ifølge en ny rundspørge, som er foretaget for tænketanken The Centre for Social Cohesion. De fleste mener, at det er i orden at slå ihjel, hvis islam bliver angrebet. Men en gruppe på fire procent svarer, at det er o.k. at dræbe for at fremme islam. Flere yngre studerende støtter religiøse drab end ældre studerende. Undersøgelsen er udført på 12 britiske universiteter blandt 1.400 studerende - heraf 600 muslimer og 800 ikke-muslimer.« Dette er da opmærksomhed og eftertanke værd. For det betyder jo, at også i Danmark må der være tusinder af muhamedanske indvandrere, der mener, at det er i orden at dræbe for at udbrede islam. Og hvem er det så, der skal slås ihjel, ja, tænk lige lidt over det!

De fremmede forbrydere

At medlemskabet af EU gør danskerne til ofre for fremmede forbrydere, det ses på mange måder. Den modbydelige union holder nemlig hånden over alt det forbryderiske ros, der strømmer ind fra Østeuropa. Medierne skriver om dette forhold: »Behændige tyve fra især Rumænien har fået lettere spil, fordi de som EU-borgere ikke kan udvises af Danmark for simpelt tyveri. Det er højsæson for lommetyve ved turistattraktionerne i København. Hver uge modtager politistationen i city mellem 300 og 400 anmeldelser fra slukørede gæster og bysbørn, der er blevet bestjålet i folkemængden, på restauranter eller i bus, tog eller metro. Tyverier fra biler tæller med i statistikken. For politiet er det blevet et ekstra problem, at behændige lomme- og tasketyve fra Rumænien har fået bedre arbejdsbetingelser, siden landet blev medlem af EU for halvandet år siden. Langt den overvejende del af de lommetyve, som Københavns Politi pågriber, kommer fra det sydøsteuro-

pæiske land, det oplyser vicekriminalkommisær Kent Hersom, Københavns Politi.»Tidligere kunne vi udvise dem og give indrejseforbud i et år, men nu kan vi ikke begære dem varetægtsfængslet med mindre, der er tale om mange gentagelser eller noget, der er mere graverende end simpelt tyveri,« siger vicepolitikommisær Kent Hersom. Bagefter kan de forlade politistationen og gå ud og fortsætte, hvor de slap.«

Negre voldtager bistands-kvinder

Mange fjollede europæiske kvinder ønsker at hjælpe i ulandene, og ingen kan overbevise dem om, at befolkningen i ulandene er helt anderledes, end det fremstilles i skolebøgerne. Ulandenes befolkninger er meget ofte primitive og voldelige, og mange europæere kommer i vanskeligheder på grund af deres naive tillid til ulandenes befolkninger. Den 29. juli ses følgende i medierne: »Fem hollandske kvinder voldtages i Kenya. Fem unge kvinder fra Holland er blevet voldtages og berøvet i forbindelse med, at de deltog i et bistandsprojekt i Kenya, siger kenyansk politi. Kvinderne, der er i alderen 17 til 26 år, blev overfaldet i torsdags på en skole i Kakamega, ca. 250 km nordvest for hovedstaden Nairobi, oplyser politichefen i Western Province til det franske nyhedsbureau AFP. Han siger, at kvinderne var i Kenya for at deltage i et skolebygningsprojekt.- Vi har fået oplyst, at de blev voldtages af en bande på omkring 10 mænd, siger han, der tilføjer, at to sikkerhedsvagter, en guide og en chauffør tilknyttet byggeprojektet er blevet anholdt. - Vagterne, der var på arbejde, siger, at de blev bundet og gennembanket inden gangsterne søgte hen til det hus, hvor kvinderne sov, men vi tror, at vagterne er medskyldige, siger han.« Ja, når man ikke vil høre, så må man føle, og lad da dette være en lære for de mange naive europæiske kvinder, der tror, at de fremmede er lige som os. Det er de fremmede aldeles ikke, og man skal ikke omgås de fremmede, hverken i ulandsprojekter eller i anden forbindelse. Hvis de europæiske kvinder lærte at drage nytte af erfaringen, så ville de blive sparet for meget ubehageligt, men de tror altid at vide bedre end disse "racister", der advarer dem mod de fremmede, men det er alligevel "racisterne", der har ret.

Nyheder

Om ”propaganda”

En fremmedven har kaldt det propaganda, når man kritiserer indvandringen og ønsker de fremmede ud af landet igen. Det er en meget mærkelig påstand, for så kan man jo kalde enhver politisk ytring for propaganda. Og hvis man kan det, hvilken mening har det så? Et begreb kan være så vidtfavnende, at det bliver helt meningsløst. Men alligevel indgår ordet ”propaganda” i vor lovgivning. I den såkaldte racismeparagraf står der således, at det skal betragtes som en skærpende omstændighed, hvis forhånende ytringer er fremsat i form af propaganda. Dette er jo ejendommeligt, for hvordan kan man bruge et begreb som ”propaganda” i lovgivningen, når det er helt åbenlyst, at det er en ren skønssag, om noget er propaganda. Min modstander propaganderer, jeg informerer! Juristerne og domstolene er i praksis under racismesagerne kommet helt uden om problemet ved at betragte alle offentlige ytringer som led i en propaganda, hvis disse ytringer i øvrigt kan dømmes ulovlige, men det betyder jo, at juristerne og domstolene anvender racismeparagraffen på bedragerisk vis, for det er jo slet ikke den opfattelse af begrebet propaganda, der ligger i paragraffen selv. I denne skøre paragraf ligger der faktisk den mærkelige opfattelse, at man på objektiv vis skulle være i stand til at skelne mellem propaganda og al anden information. Det fremgår klart både af paragraffens formulering og bemærkningerne til paragraffen. Men skønt mange har været anklaget i de utallige racismesager, så har man endnu ikke hørt en anklager eller for den sags skyld en domstol, der var i stand til at foretage denne skelnen på objektiv vis. Hver gang er man kommet uden om problemet ved bare uden videre at forudsætte, at alle offentlige ytringer kan karakteriseres som propaganda, hvis man dømmer disse ytringer ulovlige. De danske domstole blåstempler altså en svindleragtig brug af den berygtede paragraf 266b, men det overrasker egentlig ikke, for alt hvad der har med denne forrykte paragraf at gøre er ren svindel, humbug og politisk forfølgelse. Blot man dog endnu engang kunne få indført en lov med tilbagevirkende kraft lige som 1945, så vi kunne få straffet alle de personer, der angiver, anklager og dømmer folk efter paragraf 266b.

De meget sarte muslimer

De sarte muslimer, der stævnedes Morgenavisen Jyllands-Posten, samt den nu afgangede chefredaktør Carsten Juste og kulturredaktør Flemming Rose, for ærekrænkelse, i forbindelse med trykningen af de omstridte Muhammed-tegninger, - er slet ikke tilfredse med, at både Retten i Århus og Vestre Landsret tidligere i år har frikendt JP, Juste og Rose. Ifølge Ritzau, har syv muslimske foreninger ikke opgivet at få sagen ført videre. Ifølge Ritzau udtaler de følgende:

”- Vi har ikke været i tvivl om, at vi ville gå videre med sagen. Vi har bare skullet have den juridiske procedure på plads. Nu er vores advokat Michael Havemann gået i gang med at lave en ansøgning om at få sagen behandlet ved Højesteret, siger formanden for medieudvalget i Islamisk Trossamfund, Bilal Assaad. De muslimske foreninger mener, at Morgenavisen Jyllands-Posten uberettiget har fremstillet profeten Muhammed som en krigerisk, kvindeundertrykkende terrorist og dermed har krænket alle muslimer.”

Ifølge Bilal Assaad, vil de muslimske foreninger gå videre til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvis de ikke får medhold i en evt. kommende Højesterets-sag.

Og nu kan man jo undre sig lidt over alt dette, for Muhammed var jo netop en krigerisk og kvindeundertrykkende terrorist, så hvordan i alverden kan muhamedanerne dog tro, at en retssag kan redde profetens omdømme? I muhamedanernes egne hellige skrifter opregnes alle Muhammeds forbrydelser, så hvordan kan muhamedanerne stadig tro, at de kan forblive skjulte? Der er simpelthen ingen sammenhæng i muhamedanernes tankegang, og deres mange sagsanlæg er latterlige. Sandheden om profeten Muhammed er absolut ikke smuk, men den er kommet ud for længe siden, og nu er det meningsløst at føre retssager om denne sandhed. Uanset om aldrig så mange domstole skulle forsøge at ændre på Muhammeds omdømme, så havde det jo ikke den ringeste betydning, for hvem ville dog tage disse domstole alvorligt. Alle ved jo udmærket, at den såkaldte profet Muhammed i nutidens sprogbrug var en brutal terrorist, fordi han beordrede alle sine modstandere myrdet. Så enkelt er det.

EU er blevet en trussel

Hvilken alvorlig trussel mod Danmarks nationale suverænitet, som EU-unionen udgør, det bliver nu tydeligt i forbindelse med den danske fremmedpolitik. De forrykte jurister i den såkaldte EF-domstol har tilladt sig at underminere den danske fremmedpolitik i en dom om arbejdskraftens frie bevægelighed, og i stedet for at give disse elendige EU-bureaukrater klar besked, så kræver mange danske medier, såkaldte eksperter og politikere nu, at demokratiet skal ophæves, og at EU skal styre Danmarks fremmedpolitik. Men at en flok jurist-bureaukrater og ikke det danske folk skal styre landets fremmedpolitik, det er jo direkte imod Grundloven og en grov krænkelse af Danmarks suverænitet, og det kan ikke på nogen måde accepteres. Så er det bedre, at Danmark straks forlader EU-unionen. Og her har vi det bedste argument for at stemme nej til en ophævelse af forbeholdene og derved tvinge Danmark ud af EU-unionen, for EU er efterhånden blevet en modbydelig undertrykkelsesmaskine, der krænker medlemsstaternes suverænitet. Der findes da enkelt også danske politikere, der ikke vil acceptere dette magtovergreb fra EU's side. Den 29. juli skriver mediernes:

»Venstres udenrigsordfører, Søren Pind, opfordrer nu regeringen til at undersøge nærmere, om EF-Domstolen overhovedet har ret til at vurdere de danske udlændingeregler. Og hvis ikke - da blot ignorere domstolen. Opfordringen kommer, efter at der næsten hver dag fremkommer nye oplysninger om, at den stramme danske udlændingelov bliver gennemhullet af EU-regler, eller i hvert fald af domstolens tolkning af reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed. - Jeg vil godt vide, hvornår vi har stemt om, at dansk udlændingepolitik på den måde kan påvirkes. Jeg har i hvert fald ikke nogen erindring om det eller har set det dokumenteret. Og hvis vi ikke har stemt om det her i Danmark, så har vi ikke afgivet nogen kompetence. Og hvis vi ikke har afgivet kompetencen, så skal ministre og andre myndigheder ikke rette sig efter det. Så må de ikke gøre det, for så er der vedtaget danske love og regler, som går først. Og så er der jo ikke noget problem, siger Venstres udenrigsordfører.«

Søren Pind har ret. Det danske folketing har aldrig givet EU ret til at bestemme over den dan-

ske fremmedpolitik, og det danske folk har heller ikke gennem en folkeafstemning givet EU denne ret, og følgelig er det ikke EU, som bestemmer den danske fremmedpolitik. Dette må være helt klart, og hvis EU alligevel begynder at blande sig i den danske fremmedpolitik, så må EU-unionen anses for en fjendtlig og forbryderisk organisation.

Også Ralf Pittelkow skriver om EU's magtovergreb: »Truslen mod de danske indvandringsregler understreger, at EF-domstolens politiseren er demokratisk uholdbar. Det problem må regeringen tage op. Truslen mod den danske udlændingepolitik kommer fra EF-domstolens afgørelser i nogle sager, der drejer sig om arbejdskraftens frie bevægelighed. Ifølge domstolen skal der kun nogle få ugers arbejde i et andet EU-land til, for at man kan tage sin udenlandske ægtefælle med ind i Danmark bagefter – uanset 24 års reglen og tilknytningskravet. En helt aktuel dom synes oven i købet at indebære, at parret ikke engang behøver at have opnået familiesammenføring i det andet EU-land, for at de sammen kan slå sig ned i Danmark. Mange vil sikkert spørge sig, hvordan den danske regering og Folketinget har kunnet gå med til noget, der kan undergrave de stramme indvandringsregler. Svaret er, at danske politikere på intet tidspunkt har accepteret dette. De er nemlig slet ikke blevet spurgt. Domstolen har handlet på egen hånd. Det er Domstolen alene, der har fundet på, at arbejdskraftens frie bevægelighed indebærer, at man blot skal arbejde nogle uger i et andet EU-land for at kunne tage ægtefællen med til for eksempel Danmark. Uanset konsekvenserne for dansk udlændingepolitik. Dommerne politiserer på livet løs, fordi politikerne giver den spillerum til at gøre det. Den konkrete sag vil formentlig bidrage til at gøre danskerne mere EU-skeptiske og mindre villige til at opgive forbeholdene.« Ak, ja, jurister har Fanden skabt, og overalt forsøger de at undertrykke folkeslagenes og staternes frihed og uretmæssigt tiltage sig magten. Juristerne skal sættes på plads og henvises til den underordnede og obskure rolle, hvori de hører til, og de skal således ikke forsøge at udfylde anden rolle end den, der oprindeligt var tiltænkt dem, heller ikke i EU-regi. Det er på tide, at folket tager magten tilbage fra juristerne.

Ved Mogens Glistrups død

Mogens Glistrup er død. Den 1. juli 2008 om aftenen døde den gamle hædersmand, og med ham døde en stor visionær og en uortodoks politiker. Han var en nyskabende tænkter og praktiker og derfor forhadet af systemets lakajer, og lige til sine sidste år blev han konsekvent forfulgt af medier og jurister. Sjældent har nogen dansker være så forhadet som ham, og sjældent er nogen dansker blevet forfulgt så ihærdigt og i så mange år. Mogens Glistrup tog demokratiet og ytringsfriheden alvorligt, og han blev en martyr for demokratiet og ytringsfriheden. Mogens Glistrup vil hovedsageligt blive husket af eftertiden som skaberen af Fremskridtspartiet og i mindre grad som skatteadvokat, og både venner og fjender må erkende hans store politiske betydning i den sidste halvdel af det tyvende århundrede. Man har påstået, at Glistrups livsværk lå i ruiner med Fremskridtspartiets undergang, men det er ikke sandt, for Fremskridtspartiet føres i dag videre under navnet Dansk Folkeparti, og det parti er ikke det mindst værdifulde af den arv, som Glistrup overlader eftertiden. I begyndelsen af Glistrups bemærkelsesværdige politiske karriere var det indkomstskatten, der var i fokus, og skønt Glistrups skattepolitik var urealistisk, så var den dog medvirkende til, at spørgsmålet om skatten overhovedet blev rejst.

Men var Glistrups skattepolitik urealistisk, så var hans modstand mod islam og muhamedanerne baseret på almindelig sund fornuft, og i denne modstand blev Glistrup talsmanden for de utallige almindelige danskere, der var tyranniseret til tavshed. Når Glistrup kaldte muhamedanerne for verdensforbrydere, så blev han ganske vist dømt for det, men mange danskere var helt enige med ham, og systemet vidste det, og netop derfor blev Glistrup dømt. For findes der en modig mand, der taler på folkets vegne i folkets sprog, så er systemet i fare, og man slår hårdt ned på den formastelige. Og Glistrup indså som en af de første her i landet, hvilken fare for Danmark indvandringen fra den muhamedanske verden udgør, og han dokumenterede dette i flere bøger. Han var vel ingen fin klassisk skribent, dertil var han for uortodoks i sin udtryksmåde, men han forstod dog alligevel at få sit vigtige budskab frem. For kampen mod indvandringen har Mogens Glistrup haft afgørende betydning, og vi skylder ham tak for dette.

Mogens Glistrups fornemste egenskab var hans personlige integritet. Han tvivlede aldrig på sig selv og sin dømmekraft og veg ikke fra sine synspunkter, heller ikke når hele det officielle Danmark vendte sig bort fra ham og fordømte ham. Systemets fængsler lærte han at kende indefra, men det knækkede ham ikke, for han vidste med sig selv, at det var ham og ikke systemet, der havde ret. Også da Mogens Glistrup var blevet gammel og syg blev han smidt i fængsel, fordi han havde modet til at sige offentligt, hvad hundredtusinder af hans landsmænd tænkte om de fremmede, men heller ikke da knækkede fængslet ham. Han havde nægtet at søge om benådning, hvad han kunne have opnået på grund af sin personlige situation, for han vidste, at en sådan ansøgning på sin vis var en indrømmelse af skyld over for systemet, og han var ikke skyldig i andet end at udtrykke folkets vrede over de fremmedes invasion. Trods sin sygdom stod han modigt sin dom ud, og ikke et øjeblik gav han efter for systemets brutale tyranni. Og det var ikke kun vort politiske system, der hadede Mogens Glistrup, også den venstreorienterede gadepøbels vold havde han erfaringer med. Når han talte i Fælledparken, så smed pøblen sten og maling efter ham, og i Oslo blev han angrebet korporligt af de politiske voldsmand. Og alligevel blev Mogens Glistrup ved med at tale, for han havde jo ret, når han talte om muhamedaneres gradvise overtagelse af Vesteuropa.

Men at sige sandheden koster dyrt i et samfund som vores, for hele vort politiske system hader som bekendt sandheden, det feje borgerskab følger systemet blindt, og medierne og gadepøblen slutter sig til fordømmelsen og udmønter den i hetz og sten, og Mogens Glistrup har sandelig betalt prisen. Men systemets og samtidens had udtrykker ikke den endelige dom, det vil eftertiden gøre, og dommen vil blive: ”Mogens Glistrup var en hædersmand, en af de bedste i landet.”

Sign. Kaj Vilhelmsen

For et dansk Danmark!

Man har nu iværksat en kampagne under betegnelsen "Hold Danmark rent!", og det er da udmærket, hvis man virkelig mente det, men det gør man jo ikke. Landets største miljøproblem vil man slet ikke beskæftige sig med, og hvad er det hele så værd? Det er jo indvandringen, der er landets største miljøproblem, og tager man ikke stilling til den, så er kampagnen ikke særlig interessant. Jo, vi andre synes sandelig også, at Danmark skal holdes rent, men det er ikke bare for papir og flasker.

Et kulturtab

Den såkaldte åndelige revolution med udgangspunkt i 1968 blev katastrofal for det kulturelle niveau her i landet. Dannelsens danske grundlag blev forkastet, og den officielle kultur blev forvandlet til et kaos af forvirrede kosmopolitiske ideer og idealer med et vældigt kulturtab til følge. I de sidste fyrre år er man gået kulturelt tilbage i et omfang, som næppe før er set i Danmarks historie. Skoleelever, studerende, lærere og journalister er i dag langt ringere udrustet både intellektuelt og kulturelt end man var i tyverne og trediverne. Og som en ringe erstatning for den danske kultur har man givet det danske folk en amerikansk pop-kultur, der er født på de amerikanske gader i narkohandlens tegn, og en underlødige mellemøstlig bazarkultur, der passer sig for asiater men ikke for danskere. Hvordan kunne det ske? Jo, man forstod ikke, at kontrollen med kulturlivet er lige så vigtig for landets fremtid som kontrollen med erhvervslivet, og man overlod bare kulturlivet til de kosmopolitiske venstreorienterede uden at forstå de samfundsomvæltende konsekvenser af dette, og disse mennesker begyndte straks på deres nedbrydende arbejde. De venstreorienterede kulturkonger påstår, at man ikke længe kan opretholde forestillingen om en homogen national kultur med et bestemt værdisystem som grundlaget for det danske folks liv, og at den danske kultur nu er en heterogen størrelse i kraft af internationaliseringen, men dette er vanvid, for det har slet ingen mening at arbejde imod danskheden og for noget, der ingenting er. Og den kosmopolitiske kultur er virkelig ingenting, for man kan ikke skabe en kultur gennem kaos. Den højt besungne globalisering er intet andet end et usselt kræmmerinitiativ, hvor man forsøger at bedøve folkeslagene med den helt bevidstløse kosmopolitiske pøbel-kultur, mens man udplyndrer dem. Det er til lyden af bongotrommer, at udplyndringen foregår.

Månedsskriftet Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
www.patrioten.org
mail@patrioten.org